

Az erőműépítésről

Az Energiapolitika 2000 Társulat állásfoglalása

2013-ban 9100 MW volt a hazai beépített erőművi kapacitás, amelyből mintegy kétharmad volt az üzembiztosan igénybe vehető teljesítőképesség. A 6307 MW bruttó csúcsterhelés mellett a maradó teljesítmény csak az importtal együtt haladta meg az előírt öt százalékot. 2014-ben az importszaldó aránya, elérte a 40 százalékot, így változatlanul elsősorban a behozatali többlet jelent biztonságot az ellátásunkban.

A kormány gazdaság és társadalompolitikáját figyelembe véve az évtized végére a hazai csúcsterhelés az erőműparkkal és az importtal az évtized végére eléri a 10 ezer megawattot, akkor ebből 2000 megawattot ad az atomerőmű (Paks1), a többi pedig megújuló és fosszilis forrásokon üzemelhet. Az előregedett erőművek várható leállása miatt a 2020-ig hátra lévő hat évben legalább 1500 megawatt új kapacitást kellene üzembe helyezni, ami a megújuló forrásra alapozott áramtermelés növelésével nem lehetséges, mivel reálisan csak kb. 500 MW építhető be. Hosszabb távra, 2030-ig vagy még tovább egyedül az atomerőmű-építés már elhatározott útja látszik biztosnak. Kicsit azonban félrevezető lehet ez a biztonság, hiszen ezeket a nagy blokkokat csak a következő évtized második felében helyezik üzembe, és főleg a kiesők helyettesítését szolgálják. A fő kérdés az, hogy az atomerőmű építéséig milyen erőműveket kell építeni.

A kialakult helyzetben felértékelődik egyetlen jelentős hazai ásványvagyonunk a lignit. Ennek két problémája van: a jelenlegi berendezések viszonylag elhasználódtak, és a német tulajdonosok nem fejlesztik a mátrai lignit erőművet. Helyette lecserélik a magyar menedzsmentet, pénzügyileg „lerabolják” az erőművet, majd a „romokat” felajánlják a magyar államnak (jelenleg: a magyar, MVM tulajdon 25%, többi RWE és ENBW), aki nem nagyon tehet mást, minthogy megveszi. Rekonstrukció és fejlesztés nélkül azonban az erőmű nem üzemeltethető, sok ezer ember munkahelye is veszélybe kerülne.

Javasoljuk a korábban már előkészített, de meg nem épített kb. 400-450 MW-os mátrai blokk megvalósítását. Ezzel érdemben csökkenthetnénk az import-függést, növelve az ellátásbiztonságot, az új paksi egységek üzembe helyezése előtt. Így nemcsak a nemzeti lignit vagyon értékesülhetne a továbbiakban is, de a beruházás és korszerűsítés révén új, hosszú távon piacképes termelő egységekhez és új munkahelyekhez is jutnánk. A széntüzelés elleni tiltakozás tompítható lenne azzal, hogy az új egység – a meglévőkhöz hasonlóan – jelentős biomassa és/vagy lakossági hulladék eltüzelésére is alkalmas a lignittel párhuzamosan.

A projekt sikerének egyik kulcskérdése a finanszírozás. Hasonlóan az atomerőmű beruházáshoz érdemben itt is állami finanszírozás és mögöttes kedvező kormány kölcsön jöhet csak szóba, amit célszerűen a németeknek kellene nyújtani. De a fejlesztés a jelenlegi tulajdoni arányok megtartásával, tőkeemeléssel is történhetne.

Budapest, 2015. január 13.

Az Energiapolitika 2000 Társulat Elnöksége

Az állásfoglalás (OS) sajtókivonata.

Az erőműépítésről

Az Energiapolitika 2000 Társulat állásfoglalása

2013-ban 9100 MW volt a hazai beépített erőművi kapacitás, amelyből mintegy kétharmad volt az üzembiztosan igénybe vehető teljesítőképesség. A 6307 MW bruttó csúcsterhelés mellett a maradó teljesítmény csak az importtal együtt haladta meg az előírt öt százalékot. 2014-ben az importszaldó aránya, elérte a 40 százalékot, így változatlanul elsősorban a behozatali többlet jelent biztonságot az ellátásunkban.

Hosszabb távra, 2030-ig vagy még tovább egyedül az atomerőmű-építés már elhatározott útja látszik biztosnak. Kicsit azonban félrevezető lehet ez a biztonság, hiszen ezeket a nagy blokkokat csak a következő évtized második felében helyezik üzembe, és főleg a kiesők helyettesítését szolgálják. A fő kérdés az, hogy az atomerőmű építéséig milyen erőműveket kell építeni.

Javasoljuk a korábban már előkészített, de meg nem épített kb. 400-450 MW-os mátrai blokk megvalósítását. Ezzel érdemben csökkenthetnénk az import-függést, növelve az ellátásbiztonságot, az új paksi egységek üzembe helyezése előtt. Így nemcsak a nemzeti lignit vagyon értékesülhetne a továbbiakban is, de a beruházás és korszerűsítés révén új, hosszú távon piacképes termelő egységekhez és új munkahelyekhez is jutnánk.

A projekt sikerének kulcskérdése a finanszírozás. Hasonlóan az atomerőmű beruházáshoz érdemben itt is állami finanszírozás és mögöttes kedvező kormány kölcsön jöhet csak szóba, amit célszerűen a németeknek kellene nyújtani. De a fejlesztés a jelenlegi tulajdoni arányok megtartásával, tőkeemeléssel is történhetne.

Az állásfoglalás teljes szövege honlapunkon (www.enpol2000.hu) olvasható.

2015. január.

Energiapolitika 2000 Társulat Elnöksége